

כמה זמנים בידו תמיד, איש בא
במים, שאינו מתפעל ליד מדמים
באיה.

זהו ה' יוסף, הראשונה והמשך
לוא אימה בסבוע השעלום.

בסני הקטן, והשני שבתלם דין
במדד אלפי הכסות בני יוסף.

א נ ש * * *

ובדי לביים בבליים אכסר לכס
רק את דרכיך של בני דורנו לנצח
הנני יאמינם על ה' שיהא קוימא
ב' סני יוסף ע' דוד, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

יוסף, ופ"ו יוסף בפת סלא
ב' סני יוסף, ונלנו יצא
ליום יבנה ואסיר יום בפודש את
הכס ל' אפילין וקל"ו — מורשן
ל' יוסף, ויו יק ה' יוסף.

מדו שניע בשבוע סבל המהרהר
(אבל לא «המתכחש»! — עומתו)
באם המושבות, ובתוך התחלה אכסר
לך על זריזת הדאר שלנו (על היחס
הערך של הפקידים לקה' ישנו —
בפעם אחרת!). מעשה במכתב אהרן
ישלך מ פ ת הית קו ה ל פ ת ה
ת קו ה דק ארבעה חרש ב יוספי

ישנו ב' יוסף * * *

ואני מעט לכם זהו הדין לפניכם
המכתב השני לשירות המכתבים שר
באז אימת כהרם ובחלכתם מתלמדיו
„אנשי מבל"ה שבות, ככתבו וכלד
ישנו ב' יוסף.

לכבוד הוד קדושתה פאר „דאר
היום" דוב ר' עומית נ"מ א ל ו
ב ר ה !

אהרן טהום רבני לך רבי חיר
אני נריות ישנכם בעד עתה הני
בית רחם ב' יוסף, צפנה יוסתם, וכל
ת' ורצפני, וזני האמיתו זה דבר,
נחם אני ספק מלדמונדנא, אלא
שאני דמיה טפניה לצפניה זה ישא
לנו, אטרו עין ראתה כל אלה!

ולפני, מה אמר לך רבי ומורי
ר' עומית? — נפגשתי בעיני ב' יוסף
באב ביהודי זקן ועטיר ושאלתיו טפ
ני מה אינו הולך לבוהכ"ג לקרא
„איכה».

— „איכה?» — ענה לי בוהתמר
פרות — „בכדי לכבות על חרבו בית
הניקדש? איזה חרבן אתה הפץ יותר
זוה? בהרבן „בית שני" שלנו (המורד
הנבחר, הדבר שלי ערין כגד יא
מיש יא נ' נ' רפדוים אלים העמ
הסחר, ונ' ת' העמ"ה ובי"מ הולך
יומיש יא נ' נ' רפדוים אלים העמ
התוצא ה'.

ועתה רבי הגדול, הנני להודיעך
שמכרת טענה הטובה הנני לוקח עלי
- בלי נדר ויסקנא — להודיע לך

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ואם הם את „איכה לא יבנה בדה'
המורדת היפה „זוליתה»?
מקומית צנועים אלו כמאים הם
בן פורת יוסף צעירים וצעירות יהוד
דים עד אפן טקום, ובשעת לקוי הכי
אודות כל' ט' באב ואמירת הקינה:
„אחינו בית ישראל שמעו, הראינע
נבגן „גרופי" מתחיל, זה קורץ בעני
זה מכלל בדגליו, וכישנודים את
תפירת „אחינו בית ישראל" נדנכ ב
דוונות להיכל הריקוד ויוצאים במחור
לות עפמי הנגן של קינה „על היכל'
אבכה יומם ולילה" (קינה ספרדית).
והתוספת מיללת אחרתם, ובשעת שכל
אתה מחוג יום ידו על צוואר בתי
זוג „צדללה" וכלי עשרים רדפים
זוגות זוגות זה אחר זה הנ' רבנד סל
קן „על צווארנו נרדפנו ונענו ולא הינה
לנו, אטרו עין ראתה כל אלה!

ולפני, מה אמר לך רבי ומורי
ר' עומית? — נפגשתי בעיני ב' יוסף
באב ביהודי זקן ועטיר ושאלתיו טפ
ני מה אינו הולך לבוהכ"ג לקרא
„איכה».

— „איכה?» — ענה לי בוהתמר
פרות — „בכדי לכבות על חרבו בית
הניקדש? איזה חרבן אתה הפץ יותר
זוה? בהרבן „בית שני" שלנו (המורד
הנבחר, הדבר שלי ערין כגד יא
מיש יא נ' נ' רפדוים אלים העמ
הסחר, ונ' ת' העמ"ה ובי"מ הולך
יומיש יא נ' נ' רפדוים אלים העמ
התוצא ה'.

ועתה רבי הגדול, הנני להודיעך
שמכרת טענה הטובה הנני לוקח עלי
- בלי נדר ויסקנא — להודיע לך

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

שון, לא תקום פעמים צרה בכתוב:
„על ערביים בתוכה" וערביי
אוי הם שגרמו לכל הצרות המדיניות
הבאות על המצרים במצרים, שאלו
לא הראשונים לא דרשו מורשן בא"י
לא היה נסגר המורשן כאן, שנחלמו
דתיו חותם בתוך חותם כסוחר שפי
שט את הרגל, וכעתה יהיו בטוחים
פני עמנו שלא יאמר עוד מורשן בעד
די יהודה כי אם עד שיתקיים הפסוק:
ובני ישראל פרו ויירדצו וירבו ויעצמו
כסאר כאר על אפו ועל הכתו של
היוספון.

ותשעה באב כרבעי עורכים אהר
נו המצריים כאן, הזקנים מתכננים
לכחכננם כמו אצלנו בא"י יוטבים
על הקרקע וקוראים את „איכה" והקר
נות, נוסח ספרד, בקול נוגה ונעים
מישי כמו אצל „תווחידא" ו„אום קול'
ס"ה המפוררות המצרות, להבדיל
אלף הבדלות, ומי שא שמע את קרי
את „איכה" במצרים לא שמע יורה
מימיו, ההונים מתחילים איש ברעהו
וכ"ה הפץ לחשמיע את קולו הערב
ביחוד בשעת הזמר: „בצאתי מיר
דושלם, בצאתי ממצרים" (קינה ספרד
דית).

ואולם הצעירים שלנו במצרים
הם יותר אדיקים יראי-שמים, תפלת
ערבית של ליל ט' באב נמשכת עד
אור הבקר, זריזין ומקדימין לצאת כשר
עה יש בערב ישר (על"א טול בלע"ז)
מי לקוינו „פאנטאסיו" ומי ל"גרופי"
ומי לקברט החדש של „לירוד" ושאר
המקומות הקדושים האלה, ושם קור

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

נאי והפועל ואיין מכבד...
מימן מאלו, כי מיד נוסד ועד
הצנועות ונתקבלה החלטה להציע לפני
אגד"י לעשות „פילם" של „המורה"
החדשה, עפ"י הדרשן השוטה, ויצאו
בראי נע „ציון" מיד אחרי הצגת הדין
קלמה של „המורה" הפרוואית בני
יום.

והדיני מוסר לכם בזה מכתב,
שקבתי טאת תלמידי „מיטש" הדיני
הנטי במצרים.

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

מיוחס עי העמוד!... ולא להנם מתנפד
ליב עיון הערביים, כמו שנאמר בהר
בניה של היום: „הודף של סר
ב' יוסף * * *
הפסקה קצרה, כוחה את ויעתו
למטפולו האדומה המגילה בתוך של'
לי קפוטתו ואת"ה הוא מוסר בטון
הון אחר בלא נגון:

ועל"ה רבובי, אומר אני לכם,
יג' י' עצה אהת, רק דרך אהת
שני: יוסף באו י' ערה צני'
ע' י' ה' כו תומ"ה, כדי להשיגה על
במורג, כי היום הם לוקחים את בני
הינו וסחר יקחו הם ושלום גם את
לשוננו, ונגון אני בא? כו, רביר
סיו! ועד הצנועות אשר ישגיה בעיר
ויצו, הלו על בשירות השמלות, באר
שר לבשי אכזרוננו הקדושות, שרה
דקתה, החל ולאה (באן נשמעה וללה
ערה מה מצד הנשים, מתחיל בניגון —
ע' י' ה' כו תומ"ה, כדי להשיגה על
במורג, כי היום הם לוקחים את בני
הינו וסחר יקחו הם ושלום גם את
לשוננו, ונגון אני בא? כו, רביר
סיו! ועד הצנועות אשר ישגיה בעיר
ויצו, הלו על בשירות השמלות, באר
שר לבשי אכזרוננו הקדושות, שרה
דקתה, החל ולאה (באן נשמעה וללה
ערה מה מצד הנשים, מתחיל בניגון —

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

הסד, אשר בו מיד ק"י ק"י, ומכחיה
התענית הקשה ידו מ' מאמ' הדין מ'קי
עד זמיתן לכם רק קטנים, והם ב' ותסר
תפקו הפעם בניעט המהות את המי
ריכה.

הן יודעים ומכירים אתם את
הדרשן השוטה בקפיטתו המעובה מ'קי
פוליש הישן והמירוב, שניו הצחוקים
והצחוקות בשעת שנינו המדיניות
מטמטמות ובוכית, וקנו יצא הדין
מסרק מימי החרבן השני, וממפכה
האדומה והגדולה — ואין לי צוהר
ממורגני, יחצוני לפניכם,

עלה על הדופן בניה וזמיר, כמיר
בן, ב' יוסף * * *
לכלכם ישחיום „שאבע" חוקי" בעלים
ואנו אומרים בהפסוק ישחיום:
„איכה... רבובי! (כאן הוא מרים
קצת את קולו) את הירא „איכה" הלא
איו"ק"י? ב' יוסף חוכן אתה ישר
אל? למה אינך פירח את עיניך
ומתבונן מסביב לראות... יראית את
(כאן הוא נאחז: אור!) את בנית
ישראל „במורג" הלא, ז' לענים
שכך רואות!... (קול מן הדין: איך
פיכך-הן טרומית...)... רבובי! הן
נתקיים ביהודים הקדושת הפסוק של
ההפסדה: „איכה היתה לזוגי"
צאו נא וראו ברחים ימו — איני יורה
כמעט לשם! — ואסירו בניה ישח
ראל (מראה מ'י על הוד מעליה ל'י
טח מטמה טפחים אר"ם על ה' ע'יג
מונחות עד התנה ועד בל"ה ולאחר מו
הוא איו"ל ושפיל עד המרכים, רכז
לקיצור ש"ע של השמלה) הן הפרוי

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *

ב' יוסף * * *